

CHƯƠNG 11

Gồm có:

- 1. Câu hỏi của Gioan Tẩy Giả về Chúa Giêsu (11.1-15).*
- 2. Chúa Giêsu nói về thể hệ đương thời (11.16-19).*
- 3. Chúa Giêsu quở trách các thành cứng tin (11.20-24).*
- 4. Chúa Giêsu và Chúa Cha (11.25-27).*
- 5. Hãy mang lấy ách (11.28-30).*

Câu hỏi của Gioan Tẩy Giả về Chúa Giêsu (11,1-15)

⁽¹⁾Khi Đức Giêsu truyền dạy cho hai môn đệ xong, Người rời chỗ đó, đi dạy dỗ và rao giảng trong các thành thị.

⁽²⁾Ông Gioan lúc ấy đang ngồi tù, nghe biết những việc Đức Kitô làm, liền sai môn đệ đến hỏi Người rằng: ⁽³⁾"Thưa Thầy, Thầy có đúng là Đấng phải đến không, hay là chúng tôi còn phải đợi ai khác?" ⁽⁴⁾Đức Giêsu trả lời: "Các anh cứ về thuật lại cho ông Gioan những điều mắt thấy tai nghe: ⁽⁵⁾Người mù xem thấy, kẻ què được đi, người cùi được sạch, kẻ điếc được nghe, người chết sống lại, kẻ nghèo được nghe Tin Mừng, ⁽⁶⁾và phúc thay người nào không vấp ngã vì tôi".

⁽⁷⁾Họ đi rồi, Đức Giêsu bắt đầu nói với đám đông về ông Gioan rằng: "Anh em ra xem gì trong hoang địa? Một cây sậy phát phơ trước gió chẳng? ⁽⁸⁾Thế thì anh em ra xem gì? Một người mặc gấm vóc lụa là chẳng? Kia những kẻ mặc gấm vóc lụa là thì ở trong cung điện nhà vua. ⁽⁹⁾Thế thì anh em ra làm gì? Để xem một vị ngôn sứ chẳng? Đúng thế đó; mà Tôi nói cho anh em biết, đây còn hơn cả ngôn sứ nữa. ⁽¹⁰⁾Chính ông là người Kinh Thánh đã nói tới khi chép rằng: *Này Ta sai sứ giả của Ta đi trước mặt Con, người sẽ dọn đường cho Con đến.*

⁽¹¹⁾"Tôi nói thật với anh em: trong số phàm nhân đã lọt lòng mẹ, chưa từng có ai cao trọng hơn ông Gioan Tẩy Giả. Tuy nhiên, kẻ nhỏ nhất trong Nước Trời còn cao trọng hơn ông. ⁽¹²⁾Từ thời Gioan Tẩy Giả cho đến bây giờ, Nước Trời phải đương đầu với sức mạnh, ai mạnh sức thì chiếm được. ⁽¹³⁾Cho đến ông Gioan, tất cả các ngôn sứ cũng như Lễ Luật đều đã nói tiên tri. ⁽¹⁴⁾và nếu anh em chịu tin lời Tôi, thì ông Gioan chính là Êlia, người phải đến. ⁽¹⁵⁾Ai có tai nghe thì nghe.

Giải thích

I. Câu hỏi của Gioan Tẩy Giả về Chúa Giêsu (11,2-6).

1. Gioan hỏi (11,2-3).

- Gioan Tẩy Giả đang ngồi tù vì dám lên án vua Hêrôđê về tội cưới chị dâu của mình là Hêrôđia. Vì thế, ông sai hai môn đệ đến hỏi Chúa Giêsu.

- Vấn đề hỏi: *Chúa Giêsu có phải là "Đấng phải đến" không?* Đấng phải đến chính là Đấng Mêsia.

2. Chúa Giêsu trả lời (10,4-6).

Chúa Giêsu không trả lời "**phải**" hay "**không phải**" Đấng phải đến, nhưng Ngài chỉ bảo họ: "*Các anh cứ về thuật lại cho ông Gioan những điều mắt thấy tai nghe: người mù được thấy, kẻ què được đi, người cùi được sạch, kẻ điếc được nghe, người chết sống lại, kẻ nghèo được nghe Tin mừng*".

Đây là những lời trong sách tiên tri Isaia nói về "**Đấng phải đến**", vị Thiên Sai của người nghèo và đau khổ (Is 29,18-19; 35,5-6; 61,1-2).

Tất cả những việc Chúa Giêsu đã và đang làm là ứng nghiệm lời tiên tri Isaia: Tin mừng cứu độ được mang đến cho những người bị bỏ rơi. Đó là những dấu chỉ của Nước Thiên Chúa đang đến và mặc nhiên khẳng định Ngài chính là "**Đấng phải đến**".

II. Chúa Giêsu nói về Gioan Tẩy giả (11,7-15).

Đoạn này gồm hai phần: (1) Ba câu hỏi về Gioan được đặt ra (11,7-10); (2) Vị trí của Gioan trong hàng ngũ các vị ngôn sứ và trong nước trời (11,11-15).

1. Ba câu hỏi về Gioan (11,7-10).

Ba câu hỏi đều giống nhau về phần đầu là "*các ngươi xem gì?*". Nhưng hai câu hỏi đầu gọi lên những điều về Gioan và câu trả lời rõ ràng là "**không phải**". Nhưng câu hỏi thứ ba chứa đựng vấn đề chính xác về Gioan.

a. Hai câu trả lời "**không phải**":

- "*Một cây sậy phát phơ trước gió*": Hình ảnh này không nói đến sự yếu mềm mà tượng trưng cho **sự lung lay, không kiên định**. Điều này không đúng với Gioan vì ông là một con người rất kiên định.

- "*Một người ăn mặc sang trọng*": Trái ngược với lối sống khổ hạnh. Gioan sống rất khổ hạnh.

Tính kiên định và cách sống khổ hạnh chính là hai đặc tính của một vị đại ngôn sứ. Gioan là người như thế.

b. Câu trả lời "**phải**".

"*Một vị ngôn sứ chăng? ở đây còn hơn vị ngôn sứ nữa...*". Câu hỏi thứ ba hướng về chức vị ngôn sứ của Gioan Tẩy Giả và Chúa Giêsu khẳng định: Gioan chẳng những là ngôn sứ, mà còn là vị tiền hô nữa, nghĩa là một Êlia mới.

2. Vị trí của Gioan (11,11-15).

Chúa Giêsu khẳng định sự cao trọng của Gioan: "*Trong số phàm nhân lọt lòng mẹ không ai cao trọng hơn ông*", nhưng sau đó Ngài lại nói đến "*những kẻ nhỏ bé trong nước trời còn cao trọng hơn ông nữa*". Lời nói này không phải hạ thấp Gioan Tẩy Giả nhưng cho thấy sự cao trọng của công dân Nước Trời. Gioan là tiên tri cuối cùng, ông thuộc thời đại của Cựu Ước. Và trong thời đại này không có ai cao trọng hơn ông, vị tiền hô của Đấng Cứu Thế.

Nhưng khi Chúa Giêsu đến, thời đại mới đã khai mào, và trong thời đại này những người tin vào Chúa Giêsu sẽ trở nên cao trọng, đến nỗi sự cao trọng của Gioan cũng không bằng người nhỏ nhất trong thời đại Thiên Sai.

Bài học

1. *Chúa Giêsu là Đấng Mê-si-a mang đến sự an ủi cho những người cùng khốn. Ngài tiếp tục thể hiện sứ vụ đó mỗi ngày qua từng người chúng ta. Biết bao anh chị em cùng khốn trong cuộc sống cần sự giúp đỡ của chúng ta. Hãy tiếp tục sứ mệnh của Ngài bằng cách quan tâm giúp đỡ anh em chúng ta.*

2. *Chúng ta là công dân Nước Trời, là con Thiên Chúa. Hãy ý thức sự cao quý ấy và cố gắng sống tốt để xứng đáng với sự cao quý mà Thiên Chúa ban cho chúng ta.*

Chúa Giêsu nói về thế hệ đương thời

11,16-19

⁽¹⁶⁾"Tôi phải ví thế hệ này với ai? Họ giống như lũ trẻ ngồi ngoài chợ gọi lũ trẻ khác, ⁽¹⁷⁾và nói: "Tụi tôi thổi sáo cho các anh, mà các anh không nhảy múa; tụi tôi hát bài đưa đám, mà các anh không đắm ngực khóc than".

⁽¹⁸⁾Thật vậy, ông Gioan đến, không ăn không uống, thì thiên hạ bảo: "Ông ta bị quỷ ám". ⁽¹⁹⁾Con Người đến, cũng ăn cũng uống như ai, thì thiên hạ lại bảo: "Đây là tay ăn nhậu, bạn bè với quân thu thuế và phường tội lỗi". Nhưng đức Khôn Ngoan được chứng minh bằng hành động".

Giải thích

1. "Thế hệ này" (11.16a).

Là cách nói tiêu cực, ám chỉ đến thế hệ dân Israel cứng lòng tin khi đi trong sa mạc. Ở đây, "thế hệ này" tượng trưng cho nhóm Pharisêu và Kinh sư cứng tin trước lời rao giảng của Chúa Giêsu.

2. Hai hình ảnh (11,16b-17).

Chúa Giêsu dùng hai hình ảnh của trẻ con đang chơi đùa để nói lên thái độ của "thế hệ này".

Để trò chơi được thành công, đòi hỏi những người chơi phải thống nhất với nhau: khi có người thổi sáo để diễn tả cuộc vui thì người khác phải nhảy múa. Trái lại khi có người hát bài đưa đám thì người khác phải khóc than. Nếu không thống nhất và tuân thủ những quy định đó thì trò chơi không thể diễn ra.

3. Áp dụng vào thái độ của Pharisêu và Kinh sư (11,18-19).

Thái độ bất thường của những đứa trẻ trong thí dụ trên chính là thái độ vô lý của những người Pharisêu và Kinh sư trước Gioan Tẩy Giả và Chúa Giêsu. Thái độ của họ không hoà nhập được với lời rao giảng của Gioan cũng như của Chúa Giêsu.

- Gioan sống khắc khổ thì họ cho rằng ông bị quỷ ám.

- Còn Chúa Giêsu đến với người tội lỗi, đồng bàn với những người thu thuế thì họ bảo Ngài ham ăn, tay ăn nhậu và làm bạn với người tội lỗi.

Mặc dầu Gioan và Chúa Giêsu có lối sống khác nhau nhưng cả hai đều hướng người ta đến kế hoạch cứu độ của Thiên Chúa cho dân Israel và nhân loại. Nhưng những người Pharisêu không đón nhận cũng như không sống theo lời rao giảng của Gioan và Chúa Giêsu, nên họ không thể đến được với ơn cứu độ.

Bài học

Các Kinh sư và Pharisêu không đón nhận sứ điệp do Gioan Tẩy Giả và Chúa Giêsu rao giảng vì những lời rao giảng ấy không hợp với sở thích của họ hoặc ảnh hưởng đến lợi ích cá nhân của họ. Đúng ra, họ phải thay đổi thái độ để đón nhận sứ điệp ấy chứ không phải đòi hỏi sứ điệp ấy đáp ứng theo yêu cầu của họ.

Có khi chúng ta cũng rơi vào sai lầm này của các Kinh sư và Pharisêu. Chúng ta bắt Chúa làm theo ý của chúng ta chứ chúng ta không muốn thay đổi theo lời dạy của Chúa.

Chúa Giêsu quả trách các thành cứng tin

11,20-24

⁽²⁰⁾*Bấy giờ Người bắt đầu quả trách các thành đã chứng kiến phần lớn phép lạ Người làm mà không sám hối:*

⁽²¹⁾*"Khốn cho các ngươi, hỡi Khoradin! Khốn cho ngươi, hỡi Bétxaiđa! Vì nếu các phép lạ đã làm nơi các ngươi mà được làm tại Tia và Xiđon, thì họ đã mặc áo vải thô, rắc tro lên đầu tỏ lòng sám hối. ⁽²²⁾Vì thế, Ta nói cho các ngươi hay: đến ngày phán xét, thành Tia và thành Xiđon còn được xử khoan hồng hơn các ngươi. ⁽²³⁾Còn ngươi nữa, hỡi Caphácnaum, ngươi tưởng sẽ được nâng lên đến tận trời ư? Ngươi sẽ phải nhào xuống tận âm phủ! Vì nếu các phép lạ đã làm nơi ngươi mà được làm tại Xơđôm, thì thành ấy đã tồn tại cho đến ngày nay. ⁽²⁴⁾Vì thế, Ta nói cho các ngươi hay: đến ngày phán xét, đất Xơđôm còn được xử khoan hồng hơn các ngươi".*

Giải thích

Chúa Giêsu nói lên sự đối nghịch của thái độ của các thành phố trước lời rao giảng của Thiên Chúa.

I. Quả trách các thành (11,20-21.23-24).

1. Các thành Khoradim, Bétxaiđa và Caphácnaum.

Ba thành này tạo thành tam giác tại vùng Galilê, là những nơi chính yếu của hoạt động của Chúa Giêsu. Họ được nghe Chúa Giêsu giảng rất nhiều và cũng chứng kiến nhiều phép lạ Ngài đã làm. Thế mà họ lại không tin.

2. Lý do bị quả trách.

Nhiều phép lạ được Chúa Giêsu thực hiện tại đây mà họ vẫn cứng tin. Thậm chí, Caphácnaum còn tỏ ra kiêu ngạo nữa.

II. Hai thành khác: Tia và Xidon (11,22.24).

Họ tiêu biểu cho vùng dân ngoại, một vùng giàu có nhưng rất nhiều tệ nạn xã hội. Vì vậy, những thành này chính là đối tượng của sự kết án từ Thiên Chúa (Am 1,9t; Gr 25,22; 47,4; Is 23,1-11; Ed 26,2tt).

Tuy nhiên, Chúa Giêsu khẳng định rằng, nếu họ có dịp chứng kiến những phép lạ Ngài làm, dù họ tội lỗi như thế, nhưng chắc chắn họ sẽ hoán cải. Sự so sánh cốt làm nổi bật sự cứng tin của các thành đã chứng kiến phép lạ của Chúa Giêsu.

Bài học

1. *Biết bao đau lạ Chúa gọi đến trong cuộc sống để kêu gọi chúng ta hoán cải. canh tân đời sống mình mỗi ngày tốt hơn. Nếu không chịu hoán cải, chắc chắn chúng ta sẽ bị Chúa quở trách và sẽ bị trừng phạt nặng hơn những người không có điều kiện như chúng ta.*

2. *Thành Caphácnaum tự hào vì mình đạo đức, thành phố giàu có và văn minh. Nhưng sự tự hào đó không phải là tự hào theo ý Chúa. ngược lại chúng là trở ngại để họ đến với Chúa.*

Niềm tự hào của chúng ta không phải là sự giàu sang, học thức uyên thâm hay quyền uy danh giá mà chính là thập giá Đức Kitô.

Chúa Giêsu và Chúa Cha

11,25-27

⁽²⁵⁾Vào lúc ấy, Đức Giêsu cất tiếng nói: "Lạy Cha là Chúa Tể trời đất, con xin ngợi khen Cha, vì Cha đã giấu không cho bậc khôn ngoan thông thái biết những điều này, nhưng lại mặc khải cho những người bé mọn." ⁽²⁶⁾Vâng, lạy Cha, vì đó là điều đẹp ý Cha.

⁽²⁷⁾"Cha Tôi đã giao phó mọi sự cho Tôi. Và không ai biết Người Con, trừ Chúa Cha; cũng như không biết Chúa Cha, trừ Người Con và kẻ mà Người Con muốn mặc khải cho.

Giải thích

Chúa Giêsu vui mừng thốt lên lời tạ ơn Thiên Chúa. Ngài tạ ơn Chúa Cha vì:

- Tin mừng được những người bé mọn đón nhận. Đây không phải là Chúa loại trừ những người khôn ngoan, nhưng vì họ tự cho mình là khôn ngoan và không đủ khiêm tốn đón nhận Tin mừng.

- *Đẹp lòng Chúa Cha.* Ý muốn của Chúa Cha là ban ơn cứu độ cho con người qua Chúa Giêsu. Giờ đây, rất nhiều người đón nhận Tin mừng ấy. Điều ấy thật đẹp lòng Chúa Cha.

- Cần có sự thúc đẩy của Chúa để chúng ta mở lòng ra đón nhận sự khôn ngoan này.

Bài học

1. *Hãy đến với Chúa với lòng khiêm tốn để chúng ta đón nhận được Tin mừng cứu độ.*

Chúng ta quan niệm đường vào Nước Trời khó khăn, phức tạp quá! Chúa Giêsu chỉ đặt một điều kiện: Trở nên như trẻ nhỏ.

2. *Hãy vui mừng với Chúa khi những anh em lương dân được nghe và đón nhận Tin mừng.*

Hãy mang lấy ách

11,28-30

⁽²⁸⁾"Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng Tôi, Tôi sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng. ⁽²⁹⁾Anh em hãy mang lấy ách của Tôi, và hãy học với Tôi, vì Tôi có lòng hiền hậu và khiêm nhường. Tâm hồn anh em sẽ được nghỉ ngơi bồi dưỡng. ⁽³⁰⁾Vì ách Tôi êm ái, và gánh Tôi nhẹ nhàng".

Giải thích

I. Người vất vả, làm than.

Người vất vả làm than không hẳn là những người nghèo khó vật chất mà là những người trong tâm hồn không tìm được sự bình an, gặp khó khăn, nhất là trong đời sống đạo.

II. Lời kêu gọi.

1. Hãy đến với Chúa Giêsu.

Đến với Chúa Giêsu để được nghỉ ngơi bồi dưỡng, nghĩa là để Ngài nâng đỡ họ. Chỉ khi đến với Ngài, họ mới tìm được sự bình an đích thực, ngay cả những lúc cuộc sống gặp những khó khăn, như Ngài đã hứa: "*Thầy ban cho anh em bình an của Thầy. Thầy ban cho anh em không như thế gian ban tặng. Lòng anh em đừng xao xuyến cũng đừng sợ hãi*" (Ga 14,27).

2. Mang lấy ách của Chúa Giêsu.

"*Mang lấy ách*" là kiểu nói bóng bẩy mà các thầy dạy ngày xưa hay dùng hàm ý nhìn nhận ai làm thầy. Mang lấy ách của Chúa Giêsu tức là học lấy lời dạy và cách sống của Ngài.

- *Lời dạy của Ngài*: Đó là những lời về Thiên Chúa và tình thương mà Chúa dành cho con người.

- *Cách sống của Ngài*: Đó là sự hiền lành và khiêm nhường.

Tin vào Lời Chúa dạy, sống theo cách sống của Ngài, con người sẽ tìm được sự bình an vì luôn sống theo giới luật yêu thương.

Bài học

1. *Cuộc sống chúng ta chắc chắn sẽ gặp không ít khó khăn gian khổ, lắm khi chúng ta rơi vào thái độ than vãn trước những đau khổ đó.*

Hãy đến với Chúa và hãy để cho Chúa chia sẻ những gánh nặng với chúng ta. Có Chúa nâng đỡ, chắc chắn chúng ta sẽ cảm thấy nhẹ nhàng và bình an.

2. *Cuộc sống hôm nay đầy dẫy những bạo lực. Người ta đua chen nhau, tranh giành nhau thậm chí chà đạp nhau để vươn lên.*

Cần lắm những con người sống khiêm nhường và hiền lành như những hạt muối để làm cho cuộc sống hôm nay được tốt đẹp hơn. Đó là bổn phận của mỗi Kitô hữu chúng ta. Hãy noi gương Chúa và hãy học cùng thầy Giêsu của chúng ta bài học hiền lành và khiêm nhường.